Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1915.

Treść: (M 183.—187.) 183. Obwieszczenie, dotyczące świadectw szkoly przemysłowej żeńskiej dla szycia białego i szycia sukien w Węgierskiem Hradyszczu. — 184. Rozporządzenie o uzupełnieniu szóstego rozporządzenia o odroczeniu zapłaty (rozporządzenie cesarskie z dnia 25. maja 1915). — 185. Rozporządzenie o wpływie wydarzeń wojennych na przeprowadzenie we własciwym czasie postępowania ugodowego. — 186. Rozporządzenie o zarządzeniach, dotyczących produkcyi wódki i o podniesieniu dodatku do podatku od wódki. – 187. Rozporządzenie, dotyczące zmiany rozporządzenia o dodatku do podatku od wódki z dnia 23. stycznia 1914.

183.

w porozumieniu z Ministrem robót stwa z dnia 28. czerwca 1915 publicznych z dnia 17. czerwca 1915.

dotyczące świadectw szkoły przemysłowej żeńskiej dla szycia białego i szycia sukien w Węgierskiem Hradyszczu.

Szkołę przemysłową żeńską dla białego szycia i szycia sukien w Węgierskiem Hradyszczu umieszcza się na podstawie § 14 d, ustęp 3., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, względnie rozporządzenia Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty z dnia 26. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 180, w spisie tych przemysłowych zakładów szkolnych, których świadectwa zastępują przy zgłoszeniu przemysłu szycia sukien przez kobiety ograniczonego do sukien kobiecych i dziecięcych, dowód przepisanego ukończenia stosunku nauki.

Trnka włr.

Schuster wir.

184.

Obwieszczenie Ministra handlu Rozporzadzenie całego Minister-

o uzupełnieniu szóstego rozporządzenia o odroczeniu zapłaty (rozporządzenie cesarskie z dnia 25. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 138).

Na zasadzie § 27. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 138, zmienia się i uzupełnia to rozporządzenie w sposób następujący:

Art. I.

W § 21., ustęp 1., po słowach "które powstały przed dniem 1. sierpnia 1914" wstawia się: "dalej dla roszczeń o zapłatę procentów i o zwrot kapitału z częściowych zapisów długu, które zostały przed tym dniem wydane".

Art. II.

§ 24., ustęp 1., ma brzmieć:

"(1) Osobom, mającym swoją siedzibę (swoje miejsce pobytu), lub stała siedzibe przedsiębiorstwa na obszarze, w którym wskutek wydarzeń wojennych sąd powiatowy zawiesił czasowo swą czynność albo przeniósł swą siedzibę urzędową, lub na obszarze, który wskutek zlecenie władz musiał zostać przez znaczną część ludności opuszczony, może sąd, do którego się odwołano, zezwolić na odroczenie zapłaty co do zobowiązań wszelkiego rodzaju (§§ 18. i 19.), jak również orzec, iż niekorzyści przewidziane w umowie na wypadek niewypełnienia zobowiązania w należytym czasie, nie mają miejsca lub że je się uchyla; wyjątek stanowi obowiązek zapłaty odsetek zwłoki. Postanowienia § 23. mają zastosowanie do takich osób bez względu na rodzaj wierzytelności, na rzecz której prowadzi się egzekucyę."

Art. III.

Po § 24. należy wstawić:

"Osobne postanowienia dla poludniowego terenu wojny.

§ 24 a.

- (1) Gdy jedna z wymienionych poniżej instytucyi kredytowych ma swą siedzibę w Dalmacyi, Pobrzeżu lub w okręgach sądu obwodowego Rovereto i Trydent, to można żądać w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego:
 - a) od banków akcyjnych, których kapitał zakładowy nie wynosi więcej jak milion koron, na zasadzie roszczeń, powstałych przed dniem 21. maja 1915 z tytułu rachunku bieżącego i z tytułu wkładek na bony kasowe, wypłaty do wysokości 3 procent roszczenia, istniejącego w dniu 21. maja 1915, conajmniej jednak w kwocie 400 K, a najwyżej w kwocie 1000 K, dalej na zasadzie roszczeń z tytułu wkładek na książeczkę wkładkową, złożonych przed dniem 21. maja 1915, wypłaty do wysokości 200 K z każdej wkładki;
 - b) od kas oszczędności na zasadzie roszczeń, z tytułu wkładek na książeczkę wkładkową, złożonych przed 21. maja 1915, wypłaty do wysokości 200 K z każdej wkładki;
 - c) od spółek kredytowych z wyjątkiem kas Raiffeisena na zasadzie roszczeń z rachunku bieżącego, powstałych przed dniem 21. maja 1915, wypłaty do wysokości 2 procent tego roszczenia, przynajmniej jednak w kwocie 200 K, a najwyżej w kwocie 500 K, dalej na zasadzie roszczeń z wkładek na ksią żeczkę wkładkową, złożonych przed dniem 21. maja 1915, wypłaty do wysokości 100 K z każdej wkładki;

- d) od kas Raiffeisena na zasadzie roszczeń z tytułu rachunku bieżącego, powstałych przed dniem 21. maja 1915, lub z tytułu wkładek na książeczkę wkładkową, które złożono przed dniem 21. maja 1915, wypłaty do wysokości 50 K z każdej wkładki.
- (2) Postanowienia § 4., ustęp 4., i § 6. mają odpowiednie zastosowanie.

§ 24. b.

- (1) Uprawiającym przemysł i handlarzom, którzy mają miejsce zamieszkania lub stała siedzibe przedsiębiorstwa w mieście Tryeście z okręgiem i których przedsiębiorstwo nie przekracza zakresu, oznaczonego w ustępie 2., należy przyznać sędziowskie odroczenie zapłaty (§§ 18., 19. i 23.) dla prawno-prywatnych wierzytelności pieniężnych, powstałych przed dniem 21. maja 1915, także i bez wykazania warunków, określonych w § 18., ustep 1.; to postanowienie niema zastosowania do wierzytelności, oznaczonych w § 2., l. 1., 2., 4. do 7. i 10, dalej do wierzytelności za sprzedane przedmioty lub dostarczone towary na podstawie umów, które zostały zawarte przed dniem 21. maja 1915, gdy oddanie lub dostawa zostały lub zostaną uskutecznione dopiero po dniu 20. maja 1915, chyba że miały być uskutecznione przed dniem 21. maja 1915.
- (2) Postanowienie ustępu 1. dotyczy handlarzy, którzy trudnią się drobną sprzedażą towarów i nie zatrudniają więcej jak dwu pomocników, oraz innych uprawiających przemysł, którzy nie zatrudniają więcej, jak pięciu pomocników.
- (3) Dłużnik ma wykazać istnienie tych warunków świadectwem izby handlowej i przemysłowej, w którym musi być podana ilość pomocników.

§ 24. c.

Przy wekslach lub czekach, płatnych w jednym z oznaczonych w § 24. a okręgów, przypuszcza się, że czynność prawno-wekslowa, która miała lub ma być przedsięwzięta po dniu 21. maja 1915, została zaniechana wskutek nieprzezwyciężonej przeszkody (siła wyższa), jeżeli ona rzeczywiście nie została przedsięwzięta w czasie właściwym.

\$ 24. 0.

Banki, kasy oszczędności, inne instytucye kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które mają siedzibę lub filię w jednym z oznaczonych w § 24. a okręgów i wskutek wojny przeniosły stamtąd służbę Lasową w znacznej części w gląb

kraju, nie są obowiązane wypełniać swe zobowiązania w miejscu ich dawniejszego obrotu kasowego. lecz mogą je wypełniać w tem miejscu. dokąd przeniosły swą służbę kasową."

Art. IV.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh wir.

Hochenburger wir

Forster wir.

Trnka wir.

Zenker wir.

Georgi wir.

Heinod wir.

Hussarek wir.

Schuster wir.

Engel wir.

Morawski włr.

185.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 28. czerwca 1915

o wpływie wydarzeń wojennych na przeprowadzenie w właściwym czasie postępowania ugodowego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, i art. III., l. 8., rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Gdy postępowanie ugodowe jest w toku w jednym z trybunałów sądowych w Galicyi, Bukowiny, Dalmacyi lub Pobrzeża lub w sądach obwodowych Bozen, Trydent lub Rovereto lub gdy dłużnik ugodowy ma swe miejsce zamieszkania (siedzibę) lub stałe miejsce przedsiębiorstwa w okręgu, w którym sąd powiatowy zaprzestał czasowo wskutek wojennych wydarzeń swych czynności lub przeniósł swą siedzibą, lub w okręgu, który wskutek zlecenia władzy musiał być opuszczony przez znaczną część ludności, może sąd ugodowy uchwalić dalsze prowadzenie postępowania ugodowego, jeśli postępowanie to prawdopodobnie nie mogłoby być skutkiem wydarzeń wojennych przeprowadzone należycie w ciągu ustawowego terminu.

W tych wypadkach należy wstrzymać postępowanie, jeśli wniosku ugodowego nie przyjęto w ciągu 90 dni po usunięciu przeszkody, najpóźniej zaś w ciągu 90 dni po zawarciu pokoju.

§ 2.

Dalsze prowadzenie postępowania nie jest dopuszczalne, gdy wierzyciele, których roszczenia razem wzięte wynoszą więcej niż jedna czwarta łącznej sumy wszystkich, uprawniających do głosowania roszczeń, odrzucili wniosek ugodowy i audyencya ugodowa nie może być już w myśl § 45. ord. ugod. odroczona na później.

§ 3.

Gdy zostało uchwalone dalsze prowadzenie postępowania ugodowego, ma sąd ugodowy wydać równocześnie w razie potrzeby zarządzenia, służące do zabezpieczenia majątku w myśl § 3., ustęp 4., ord. ugod.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hochenburger wir.

186.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 30. czerwca 1915

o zarządzeniach, dotyczących produkcyi wódki i o podniesieniu dodatku do podatku od wódki.

Na zasadzie § 14. państwowej ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia cesarskiego nie można już zakładać i puszczać w ruch:

1. nowych, podlegających podatkowi spożywczemu, gorzelni nierolniczych (§ 7. ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, w brzmieniu rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, [ustawa o podatku od wódki],

2. nowe rafinerye spirytusu.

Począwszy od chwili powyższej nie można już przedsiębrać w istniejących już, oznaczonych w pierwszym ustępie przedsiębiorstwach rozszerzeń lub zmian, przez któreby mogła być wzmożona produkcya, zaś w gorzelniach rolniczych rozszerzeń i zmian, przez które byłoby umożliwione produkowanie większej ilości ponad ilość maksymalną, dopuszczalną dla takiej gorzelni.

bezpośrednio z brzeczki czyszczony spirytus, dalej urządzenia do rafinowania spirytusu w gorzelniach rolniczych, podpadają pod względem zastosowywania poprzednich przepisów pod pojęcie rafineryi spirytusu.

Przywrócenie do dawnego stanu zburzonych urządzeń przedsiębiorstwa jest dopuszczalne bez ujmy dla zastosowania postanowień 2. i 3. ustępu.

Minister skarbu może w porozumieniu z Ministrami handlu i rolnictwa zezwolić od wypadku do wypadku na wyjątki od zakazów, wydanych w ustępie 1. i 2. tego paragrafu, jeśli wymagają tego stosunki produkcyjne i targowe.

Wyrabianie gorących napojów wyskokowych z surowego (nieczyszczonego) spirytusu na zimno lub zapomocą destylacyi. jest zakazane.

Za przekroczenia tego zakazu będą karaly polityczne władze powiatowe pierwszej instancyi grzywnami do 1000 K, lub aresztem do 2 miesięcy.

§ 3.

Minister skarbu jest uprawniony ustanowić w porozumieniu z Ministrami handlu i rolnictwa każdorazowo najwyższe ceny dla sprzedaży spirytusu z gorzelni, rafineryi i wolnego składu i to tak dla spirytusu, wywożonego za opodatkowaniem, jak też i bez.

\$ 4.

Wymiar bonifikacyi dla wyrabianej w gorzelniach rolniczych i wywożonej za wliczeniem do niższej stopy podatku konsumcyjnego wódki (§ 7., 1. 1., lit. a ustawy o podatku od wódki) obuiża się z mocą obowiązującą od dnia 1. września 1915 o dwie korony za hektolitr alkoholu.

§ 5.

Wymiar dodatku do podatku od wódki, który ma być ściagany na podstawie artykułu 1., lit. A, ustęp 2., ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 11, podwyższa się o 20 h, t. j. na 70 h od litra alkoholu.

O ile w dniu ogłoszenia tego rozporządzenia istnieja umowne zobowiązania co do dostarczania opodatkowanej wódki z gorzelni, podlegającej podatkowi kousumcyjnemu lub z wolnego składu wódki, odbiorca jest obowiazany zapłacić dostawcy dodatek do ceny w kwocie 20 h od litra alko- (litra alkoholu) podlegaja:

Przyrządy, zapomocą których można wyrabiać holu, o ile nie sprzeciwiają się temu wyraźne postanowienia umowy.

\$ 6.

Dochód z tego podwyższenia dodatku przypada wyłącznie skarbowi państwa i nie uwzględnia się go przy obliczeniu przypadającego na podstawie ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 14, na rzecz funduszów krajowych królestw krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, przekazywania podatku od wódki.

§ 7.

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie o ile nie postanowiono wyraźnie inaczej, z dniem ogłoszenia; wykonanie jego poruczam Memu Ministrowi skarbu w porozumieniu z Moimi Ministrami handlu i rolnictwa.

Wiedeń, dnia 30. czerwca 1915.

Franciszek Józef war.

Stürgkh whr. Georgi whr. Hochenburger wir. Heinold wir. Forster wir. Hussarek wir. Trnka wir. Schuster whr. Zenker wir. Engel wir.

Morawski włr.

187.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. czerwca 1915,

dotyczące zmiany rozporządzenia o dodatku do podatku od wódki z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 12.

W wykonaniu § 5. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 186, zmienia się następujące postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 12 (rozporządzenie o dodatku do podatku od wódki), z moca obowiązującą od dnia ogłoszenia i maja one brzmieć, jak następuje:

§ 1., wstep:

"Dodatkowi od podatku od wódki, wynoszacemu 70 h od hektolitrowego stopnia alkoholu

§ 2., ustep 2.:

"Zatem w wszystkich przypadkach, w których dodatek do podatku od wódki należy uiszczać równocześnie z podatkiem od wódki, a mianowicie, gdy chodzi o wódkę, podlegającą podatkowi od wyrobu oraz podlegającą podatkowi konsumcyjnemu według niższej stopy, należy pobierać od litra alkoholu i niepodzielnie zarachowywać kwotę 1 K 60 h, zaś, gdy chodzi o wódkę, podlegającą podatkowi konsumcyjnemu według stopy wyższej, kwotę 1 K 80 h. W przypadkach tych wolno żądać zakredytowania tylko podatku pierwotnego razem z dodatkiem."

§ 7.

"Dodatek do podatku od wódki zwraca się, o ile nie chodzi o wódkę, której uwolnienia od dodatku żądano po myśli § 3. niniejszego rozporządzenia:

- 1. Przy przesyłaniu w obrocie przekazowym do krajów świętej korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny
 - a) w kwocie 70 h od litra alkoholu w rumie, likierze, esencyi ponczowej, dalej w palonych płynach wyskokowych, które według zwykłego sposobu wyrabiania składają się ze spirytusu, opo-

datkowanego podatkiem konsumcyjnym i są wyrabiane zapomocą destylacyi przez ingredyencye lub zapomocą dodawania przypraw,

- b) w kwocie 35 h od litra alkoholu przy wszystkich innych palonych płynach wyskokowych.
- 2. Przy wywozie poza linię cłową w kwocie 35 h od litra alkoholu, gdy przesyłka zawiera conajmniej 50 litrów wódki.

Dla tych posyłek, których ekspedycya przez urząd wysyłający nastąpi przed dniem 1. października 1915, udziela się zwrotu dodatku do podatku od wódki w przypadkach, oznaczonych pod l. 1., lit. a tylko w kwocie 50 h, a w oznaczonych pod l. 1., lit. b i pod l. 2. tylko w kwocie 25 h od litra alkoholu, chyba, że wykazano, iż uiszczono już podwyższony dodatek od podatku od wódki za alkohol, w przesyłce zawarty."

§ 8., l. 2., ustęp 5., ostatnie zdanie:

"W nakazach zapłaty należy podać poszczególne ilości alkoholu, za które uskutecznia się zwrot dodatku, przytaczając odnośne pozycye rejestru wysyłek, i należy uwidocznić osobno kwoty, wynikające z uwzględnienia § 7."

Engel whr.

the second second THE RESERVE AND THE PARTY AND ADDRESS OF THE P